

WSPÓŁCZESNY STAN ORAZ TENDENCJE PRZESTĘPCZOŚCI W PAŃSTWACH ZAGRANICZNYCH

W artykule przeprowadzono analizę współczesnego stanu przestępczości za granicą, określono główne tendencje jej rozwoju, a także wysunięto naukowo uzasadnione wnioski co do istoty danej problematyki z uwzględnieniem sytuacji kryminogennej, występującej na dzień dzisiejszy na Ukrainie.

Słowa kluczowe: stan; struktura; poziom przestępczości; tendencje; przestępstwo; państwo; przestępca; przyczyna; warunki; determinanty przestępczości.

CURRENT STATUS AND TRENDS OF CRIME IN FOREIGN COUNTRIES

The article presents the analysis of the current state of crime abroad, identifies main tendencies of its development, and formulated evidence-based conclusions on the merits of this problem, given the crime situation that has developed today in Ukraine.

Key words: condition; patterns; crime rates; trends; crime; state; identity of the offender; cause; condition; determinants of crime.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ ЗЛОЧИННОСТІ У ЗАРУБІЖНИХ ДЕРЖАВАХ

В статті здійснено аналіз сучасного стану злочинності за кордоном, визначені основні тенденції її розвитку, а також сформульовані науково обґрунтовані висновки по суті зазначеної проблематики з урахуванням криміногенної ситуації, що склалась на сьогодні в Україні.

Ключові слова: стан; структур; рівень злочинності; тенденції; злочин; держава; особа злочинця; причина; умова; детермінанти злочинності.

Постановка проблеми. Результати вивчення зарубіжних наукових джерел з питань кримінальної статистики показали, що за кордоном дещо по-іншому, ніж в Україні, відносяться до оцінки даних, що оприлюднюються на державному рівні [1, с. 104]. Як з цього приводу слушно зауважив німецький кримінолог Б.Й. Шнайдер, кримінальна статистика могла б виправити ту картину злочинності, яка бачиться громадськості, якби зробила інформацію про неї доступною та зрозумілою для всіх, а також приводила б інформацію і про господарчі злочини, не діючи у якихось корисливих інтересах [1, с. 104]. Але в офіційній зарубіжній кримінальній статистиці (поліцейській або судовій) особливо виділяються ті види, злочинності, що мають важливе значення для кримінальної юстиції, а саме: у ній поведінка особи кваліфікується в її динаміці як злочинна, чи правомірна.

Oleksandr Kolb
profesor Katedry
Kryminologii oraz
Prawa Karnego
Wykonawczego
Narodowa Akademia
Spraw Wewnętrznych
doktor habilitowany nauk
prawnych, profesor,
(m. Kijów, Ukraina)

I. Kolb
prokurator wydziału
kontroli przestrzegani
prawa w zakresie
wykonywania orzeczeń
sądowych w
postępowaniu karnym
a także przy
wykonywaniu innych
środków o charakterze
przymusowym,
związanych z
ograniczeniem wolności
osobistej obywateli
Prokuratury Obwodu
Kijowskiego,
doktor nauk prawnych,
(m. Kijów, Ukraina)

Саме тому, на переконання зарубіжних фахівців, кримінальна статистика є тією моделлю, яка слугує інстанціям формального соціального контролю в якості засобу самовиправдання перед громадськістю, впливаючи на неї [1, с. 104]. Зокрема, з одного боку, поліція хоче довести, наскільки добре нею виконана робота (і це, звичайно, її право), а з іншого боку, – вона ще й переконати громадськість, що проблема злочинності не пропадає, що вона залишається достатньо гострою та що злочинність загрожує суспільству [1, с. 104].

Отже, як і в Україні, кримінальна статистика за кордоном виконує, принаймні, дві основні функції, а саме: 1) показує результативність держави у сфері боротьби із злочинністю (робить своєрідний звіт перед суспільством); 2) на підставі отриманої та публічно оприлюдненої інформації обґрунтовує необхідність посилення її ресурсного, фінансового, кадрового, правового та іншого забезпечення (вносить пропозиції щодо підвищення рівня її щорічного фінансування з державного бюджету).

Таким чином, можна констатувати, що у цьому контексті кримінальна статистика по змісту на національному та зарубіжному рівнях мають спільні ознаки, мова про які й буде вестись у даній науковій статті, та що, зокрема й стало вирішальним при визначенні її теми та головного завдання – здійснити науково обґрунтований аналіз сучасного стану злочинності у зарубіжних країнах з урахуванням кримінологічної ситуації, що склалась на сьогодні в Україні.

Стан дослідження. Дослідження наукової та навчально-методичної літератури по курсу «Кримінологія» показує, що практично в кожному з цих джерел у виді окремого питання вивчається сучасний стан і тенденції злочинності у світовому вимірі [2, с. 93].

Поряд з цим, є група науковців, для яких зазначена проблематика є предметом постійного пошуку та праці яких й склали методологічне підґрунтя цієї статті, а саме – це: О.М. Бандурка, В.С. Батиргарєєва, В.І. Борисов, В.В. Василевич, В.В. Голіна, Б.М. Головін, О.М. Джу́жа, О.М. Костенко, О.Г. Кулик, О.М. Литвак, О.М. Литвинов, М.І. Мельник, С.Я. Лихова, Є.С. Назимко, С.І. Нежурбіда, Г.В. Новицький, В.Т. Нор, В.І. Осадчий, М.І. Панов, А.В. Савченко, Є.Л. Стрельцов, В.Я. Тацій, В.П. Тихий, М.М. Яцишин та ін.

Поряд з цим, враховуючи мінливість злочинності та детермінант, що її формують та створюють умови для реалізації, актуальність цієї наукової статті є очевидною та такою, що має теоретико-прикладне значення для всіх категорій дослідників з означеної проблематики.

Виклад основних положень. Як свідчить суспільна практика, тисячоліття людство з перемінним успіхом, а частіше без нього, боролось та продовжує боротись з перманентним та таким, що збільшується, продуктом цивілізації – злочинністю [3, с. 9]. Особливо гостро проблема протидії злочинності проявилась на рубежі ХХ та ХХІ століть і сучасних умовах, коли «світова» злочинність не тільки зростає кількісно, але й якісно доповнилась досі різновидами її проявів. У першу чергу, мова ведеться про види злочинів, як: «кіберзлочинність»; «транснаціональна організована злочинність»; торгівля людьми та органами особи; корупційна злочинність; нелегальна міграція тощо. У цьому контексті найбільш суспільно небезпечною діяльністю на сьогодні є тероризм, який набув міжнародного характеру та співучасті та, на жаль, не обминув стороною і Україну [4, с. 9]. Як з цього приводу влучно зауважив В.В. Голіна, воістину фантазії злочинців є безмежними [3, с. 9]. Зокрема, по даних спеціальних кримінологічних досліджень, за один тільки рік людське суспільство продукує 350-400 млн. тільки зареєстрованих злочинів. При цьому їх фактичне число може бути у 2-3 рази більшим. Так, якщо в 1975 році було вчинено 350 млн. злочинів, то в 2000 році цей показник досяг 500 млн. [5, с. 845], а в 2015 році – абсолютне число зареєстрованих злочинів перейшло межу 600 млн. злочинів [6]. Більш того, за останні 20-75 років злочинність у світі в розрахунку на чисельність населення зростає у 3-4 рази, а коефіцієнт злочинності 100 тис. осіб у розвинутих країнах перевищував 8 тис. злочинів, а в державах, які розвиваються, – 1500 суспільно небезпечних діянь [2, с. 93]. Таке співвідношення обумовлюється правовими, статистичними, організаційними, соціально-економічними та іншими чинниками. При цьому, як дослідив В.В. Василевич, економічний, соціальний, демократичний розвиток, не приводить до зниження рівня злочинності, а супроводжується протилежними процесами, а саме – її зростанням [2, с. 93]. У той самий час, відносно низький рівень злочинності реєструється в країнах із твердим соціальним контролем: а) партійним (Північна Корея, Китай); б) поліцейським (Російська Федерація,

Казахстан, Білорусь); в) релігійним (Саудівська Аравія; Іран); г) клановим (Республіка Чад, Гвінея, Колумбія) г) іншими видами соціального контролю (громадським, виробничим, сімейним тощо) [2, с. 93-94].

Узагальнивши усі кримінологічні дані про світовий стан і тенденції розвитку злочинності, група науковців, зробила наступні важливі, з огляду змісту її характеристики в Україні, висновки:

1. Злочинність існує в усіх державах.
2. Її домінуюча мотивація всюди є подібною (а, це: користь; зловживання довірою або службовим положенням; заздрість; національна нетерпимість; релігійний фанатизм, т.ін.).
3. Її рівень у світі та абсолютній більшості країн неухильно зростає.
4. Темпи її приросту, як правило, у декілька разів перевищує темпи приросту населення.
5. В її структурі переважають посягання на власність, що зростають інтенсивніше ніж посягання на особу.
6. Основні суб'єкти злочинів – чоловіки, особливо молодіжного віку. Разом з тим, спостерігається й процес фемінізації злочинності.
7. Економічний розвиток держав не супроводжується, як передбачалось, зниженням злочинності.
8. Кримінально-правова боротьба із злочинністю переживає глибоку кризу.
9. Установи виконання покарань не виправляють засуджених.
10. Смертна кара не стримує ріст злочинності [7, с. 444].

До інших важливих тенденцій деякі учені відносять поступове відставання соціального контролю за злочинністю [2, с. 94]. На їх переконання, причини цього процесу мають як негативні аспекти (зокрема, це пов'язано з неефективністю боротьби із злочинністю), так і позитивні моменти (обумовлено гуманізацією та демократизацією цієї боротьби). До такого висновку науковці прийшли, виходячи з того, що:

а) злочинність має первинний характер.

Боротьба з нею є відповіддю суспільства і держави, іноді несвоєчасного, неадекватного, нецілеспрямованого і неефективного (як приклад, можна назвати криміногенну ситуацію, що склалась на даний час в Україні [8].

б) злочинність активна та ініціативна [2, с. 94].

Вона миттєво заповнює доступні їй неконтрольовані чи слабо контрольовані суспільством ніші, безперервно знаходить нові способи вчинення злочинів і не обмежена жодними правилами чи нормами. Зокрема, по даних В.В. Лунєєва, до 2015-2020 р.р. число злочинців наблизиться до чисельності населення [5, с. 846]. При цьому ніщо не свідчить на користь того, що зростання злочинності припиняється [7, с. 445], поза як остання як саморуйнівна властивість суспільства не тільки не зникає, а, навпаки, повсюдно у світі має тенденцію до збільшення в абсолютних показниках як в капіталістичних та соціалістичних державах, так і в «змішаних» по політичному устрою державах (наприклад, Китай). Більш того, зростання злочинності відбувається паралельно з руйнуванням навколишнього середовища, розпаду родин, зростання дитячої безоглядності, пияцтва, наркотизму, числа самогубств і т.ін.

Всі ці хворобливі зміни суспільства, на переконання науковців, відображають загальну тенденцію людства до саморуйнування, а, отже можливо, таким чином спрацьовує якась «програма» завершення його існування [7, с. 445].

Крім кількісних змін, злочинність світового виміру характеризується і якісними змінами. Як з цього приводу дотепно зауважив В.В. Голіна, поява в її структурі таких кримінальних монстрів, як організована, прикордонна, у вищій мірі професійна, злочинність найманців (кілерів), торгівля людьми та людськими органами, незаконний обіг наркотиків, контрабанда, кіберзлочинність, тероризм та інші її прояви вже нікого не дивують [3, с. 9]. При цьому злочинність перейшла національні кордони та вийшла на світовий оперативний і недостатньо контролюємих урядами простір, ставши головною загрозою сучасності.

Виходячи з цього, центром координації діяльності держав і міжнародних організацій у боротьбі із злочинністю стала Організація Об'єднаних Націй (далі ООН), у межах якої приймаються єдині стандарти і норми поведіння із засудженими та визначаються стратегічні напрями запобігання та протидії злочинності. Наукові розробки кримінологів

знаходять своє втілення у роботі Комісії ООН із запобігання злочинності та кримінальної юстиції, що кожні п'ять років проводить Конгрес ООН з аналогічною назвою, на яких розробляються загальносвітові стратегії запобігання та протидії злочинності та її окремим видам (на сьогодні відбулось 13 таких Конгресів) [4, с. 51]. Зокрема, на першому із них, який відбувся 22-08-03.09.1955 р. у Женеві, були прийняті Стандартні правила поводження із засудженими, а також низка рекомендацій по відповідним пунктам порядку денного (підбір, підготовка та статус тюремного персонала; виправні установи відкритого типу; пенітенціарна праця; запобігання злочинності неповнолітніх) та дві резолюції з питань технічної допомоги у сфері запобігання злочинам і поводження з правопорушниками та ролі в цій справі Конгреса [3, с. 14-15].

На другому Конгресі ООН (серпень 1960 р., м. Лондон) була звернута увага на появу в структурі злочинності неповнолітніх нових форм протиправних проявів (розповсюдження насильницьких злочинів; зловживання наркотиками та алкоголем, т.ін.). У зв'язку з цим була озвучена тривога щодо недостатності заходів по запобіганню небезпечних тенденцій у злочинності неповнолітніх і молоді.

Крім цього, була підтримана рекомендація по розширенню практики застосування короткострокового позбавлення волі, про необхідність звуження при відправленні правосуддя тривалих строків позбавлення волі та утримання засуджених в одиночних камерах, т.ін. [3, с. 15-16].

Третій Конгрес (8-18 серпня 1965 р., м. Стокгольм) розглянув та прийняв рішення щодо таких важливих кримінологічних проблем, як: соціальний прогрес і злочинність; запобігання рецидивній злочинності; випробувальний строк та інші заходи поза виправних установ; громадські превентивні заходи; соціальні фактори і запобігання злочинності (роль громадськості, сім'ї, освіти, науки, роботи, т.ін.).

Такі ж важливі рішення прийняті на четвертому і п'ятому Конгресах (17-26.08.1970 Кіато та 1-12.09.1975 м. Женева), а саме щодо політики в галузі соціального захисту по відношенню планування розвитку; участь громадськості у запобіганні злочинам; доповнення до Стандартних Мінімальних правил поводження із засудженими; організація наукових досліджень для розробки політики в галузі соціального захисту; зміни у формах і масштабах злочинності – міжнародної та внутрішньодержавної; роль кримінального законодавства, відправлення правосуддя та інших форм громадського контролю у запобіганні злочинам «нова» роль поліції та інших органів забезпечення правопорядку з урахуванням обстановки, що змінюється; поводження із засудженими та виконання Стандартних мінімальних правил поводження ними; економічні та соціальні наслідки; нові завдання в галузі досліджень і планування [3, с. 17-18].

Основу рішень шостого Конгресу ООН (25.08.-05.09.1980 р., м. Каракас) склали ті із них, що стосувались запобігання злочинності та поводженню з правопорушниками, зокрема формування стримуючих стратегій запобіжного впливу [1, с. 19].

Зазначені стратегії знайшли своє продовження у порядку денному та рішеннях сьомого Конгресу ООН (28.08-06.09.1985 р., м. Мілан) [3, с. 19]. До цих стратегій були віднесені наступні:

1. Стратегія зменшення практичних можливостей вчинення злочинів (усунення детермінант злочинності).
2. Стратегія втручання в кризових ситуаціях (надання допомоги (послуг) у працевлаштуванні безробітних; ресоціалізація засуджених; декриміналізація сімейного неблагополуччя; ін.).
3. Стратегія залучення громадськості, громадян у сферу запобігання злочинам.
4. Стратегія надання допомоги жертвам злочинів.
5. Пропагандистські компанії як стратегії запобігання злочинам [3, с. 21-23].

На восьмому (27 серпня-7 вересня 1990 р., м. Гавана) та дев'ятому (29.04.-08.05.1995 р., м. Каїр) Конгресах були прийняті такі важливі рішення, як: запобігання злочинам та кримінальне правосуддя; ефектні національні та міжнародні дії по боротьбі з організованою злочинністю та тероризмом; запобігання злочинності серед молоді та неповнолітніх (так звані «Ер-Рядські принципи»)[3, с. 24].

У такому ж змісті приймав рішення й десятий Конгрес ООН (10-17.04.2000 р., м. Відень). Зокрема, по змісту вони передбачали наступні заходи: посилення законності та удосконалення системи кримінального правосуддя; міжнародне співробітництво в боротьбі

з транснаціональною злочинністю: нові виклики в XXI столітті; ефективне запобігання злочинності: в ногу з найновішими досягненнями; правопорушники та жертви: відповідальність і справедливість у процесі відправлення правосуддя («Віденська декларація про злочинність і правосуддя: відповіді на виклики XXI століття») [3, с. 24].

Одинадцятий (18-25 квітня 2005 р., м. Бангкок) та дванадцятий (12-19.04.2010 р., м. Сальвадор) Конгрес продемонстрували тенденцію до стійкого розширення їх тематики, а також актуальності проблем, які на них обговорювались, а саме: ефективність заходів по боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю; міжнародне співробітництво у боротьбі з тероризмом та іншою злочинністю діяльністю в контексті роботи Управління ООН по наркотиках і злочинності; корупція: загрози і тенденції XXI століття; економічні та фінансові злочини; виклики стійкого розвитку; комплексні стратегії для відповідей на глобальні виклики: системи запобігання злочинності та кримінального правосуддя і їх розвиток у «світі, що змінюється»; огляд кращих видів практики ООН та іншого позитивного досвіду поводження із засудженими у межах системи кримінального правосуддя; зв'язок між незаконним обігом наркотиків та іншими формами організованої злочинності; стратегії та кращі типи практики по запобіганню переповненості виправних установ, ін. [3, с. 25-26].

Таким самим змістовним та важливим з огляду запобігання та протидії злочинності став і тринадцятий Конгрес ООН, що відбувся у квітні 2015 року в Катарі та основу рішень якого склали проблеми боротьби з міжнародним тероризмом та транснаціональною організованою злочинністю [7].

Висновок. Оцінюючи важливість та, одночасно, об'єктивну детермінованість прийняття суспільних та єдиних рішень для всіх держав-учасниць у сфері боротьби із злочинністю, В.В. Голина досить обґрунтовано зробив висновок про те, що вагомість Конгресів ООН обумовлюється їх можливістю відносно:

а) створення нормативних основ для подальшої плідної співпраці у зазначеній сфері суспільної діяльності;

б) кримінологічного прогнозування та планування запобіжної діяльності, ґрунтуючись на результатах досліджень злочинних проявів, її детермінант у багатьох кінцях світу;

в) аналізу стратегій боротьби із злочинністю та їх практика використання в діяльності суб'єктів її запобігання;

г) отримання технічної, кадрової, організаційно-управлінської, фінансової та іншої допомоги від держав-учасниць Конгресів ООН;

г) обміну та розповсюдження знань, досвіду та кращих досягнень теоретиків і практиків у сфері запобігання злочинності. При цьому значимість рішень Конгресів ООН не повинна сприйматися тільки на державному рівні. Їх стратегії та рекомендації можуть бути успішно застосовані при розробці програм і планів запобігання злочинності у будь-якому адміністративно-територіальному масштабі (області, райони, місті, т.ін.) [3, с. 26-27].

Як приклад такого підходу можна назвати сучасний Китай, у якому на сьогодні найнижчий рівень злочинності у світі, а саме: в розрахунку на 100 тис. населення він складає 130-140 злочинів, що в 15 разів нижче врахованої злочинності в Росії та в 65-79 разів – ніж у США або Великобританії [7, с. 447].

У той самий час, незважаючи на в цілому низький рівень злочинності в Японії, який обумовлений, у першу чергу, верховенством традиційних і моральних цінностей, останнім часом ця країна теж переживає кризу та постійно «долучається» до світових кримінальних тенденцій [7, с. 447].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисл. Л.О. Иванова. – М.: Издательская группа «Прогресс» – «Универс», 1994. – 504 с.
2. Криминологія: Навчальний посібник / О.М. Джужа, В.В. Василевич, О.Г. Колб та ін.; за заг. ред. д.ю.н., проф. О.М. Джужа. – К.: Атіка, 2009. – 312 с.
3. Конгресі ООН по предупреждению преступности и уголовному правосудию: [сб. материалов]: в 3 Кн. / В.В. Голина, М.Г. Колодяжній, под общ. ред. В.В. Голині. – Х.: Право, 2013. – Кн. 1. – 2013. – 188 с.
4. Криминологія: підручник / В.В. Голина, Б.М. Головкін, М.Ю. Валуйська та ін.; за ред. В.В. Голині та ні.; за ред. В.В. Голині та Б.М. Головкіна. – Х.: Право, 2014. – 440 с.

5. Лунеев В.В. Переступность XXI века: мировые, региональные и российские тенденции / В.В. Лунеев. – 2-изд. перераб. и доп. – М.: ВолтерсКлувер, 2005. – 895 с.
6. Сучасний стан та тенденції злочинності у світі // <http://studopedia.org/6-115577.html>.
7. Кримінологія: Загальна частина. Альбом схеми / Автори-упоряд.: С.Ф. Денисов, Т.А. Денисова, С.Г. Кулик, О.С. Шеремет. – Чернегів: ПАТ «ПВК «Десна», 2015. – 658 с.
8. Кулик О.Г. Сучасна кримінальна ситуація в Україні: тенденції і прогноз // <http://www.nbu.gov.ua>.

CURRENT STATUS AND TRENDS OF CRIME IN FOREIGN COUNTRIES

A. KOLB, I. KOLB

Formulation of the problem. The results of the study of foreign scientific sources on crime statistics showed that overseas somewhat differently than in Ukraine, belong to the assessment of the data published at the national level [1, p. 104]. How about this correctly noted German criminologist BI Schneider, crime statistics could fix that picture of crime, which sees the public if it has made information accessible and understandable to all and led to information about household crimes are not acting in any selfish interests [1, p. 104]. But foreign official criminal statistics (judicial or police) highlights those kinds of crime that are important to the criminal justice system, namely in her behavior the person is qualified in its dynamics as a criminal or legitimate.

Therefore, in the opinion of foreign experts, crime statistics is the model that serves as the formal chain of command of social control as a means of self to the public, influencing it [1, p. 104]. In particular, on the one hand, the police wants to prove how well it performed work (and this is its right), on the other hand - it also convince the public that the problem of crime is not lost, it is still quite severe and that crime threatens society [1, p. 104].

Thus, as in Ukraine, crime statistics abroad takes at least two main functions, namely: 1) shows the performance of the state in the fight against crime (making original report to the public); 2) Based on the publicly disclosed information justifying the need to strengthen its resource, financial, personnel, legal and other support (making proposals to raise the level of annual funding from the state budget).

Thus, we can say that in this context the crime statistics for the content on national and international levels have common features, which we also will be conducted in this scientific article and that, in particular, and was crucial in determining its theme and the main task - to make science-based analysis of the current state of crime in foreign countries on the basis of criminological situation that has developed today in Ukraine.

State study. Research and scientific educational materials of the course "Criminology" shows that almost all of these sources in a separate issue examines the current state and trends of crime on a global dimension [2, p. 93].

Along with this, a group of scientists, which listed issues are the subject of constant research and whose work made and methodological basis of this article - namely this: O.M. Bandurka, V.S. Batyrhareyeva, V.I. Borisov, V. V. Vasilevich, V.V. Golina, B.M. Golovkin, O.M.Dzhuzha, O.M. Kostenko, A.G. Kulik, A. Litvak, A. M, Litvinov, M.I. Miller, S.J. Lyhova, E.S. Nazymko, S.I. Nezhurbida, G.V. Novitsky, V.T. Nord, V. Osadchy, M.I. Panov, A.V. Savchenko, E.L. Streltsov, V.Y. Taci, V.P. Tichiy, M. M. Yatsyshyn and others.

At the same time, given the volatility of crime and determinants that shape it and create conditions for realization of the relevance of the article is obvious and as having theoretical and practical importance for all researchers on the abovementioned issues.

The presentation of the basics. As the social practice millennium humanity with varying success, but more often without it, struggled and continues to struggle with permanent and thus increasing product of civilization - crime [3, p. 9]. Osoblyvo acute problem of combating crime manifested at the turn of the twentieth and twenty-first centuries, and the present conditions, when the "world" crime does not only increased quantitatively, but also qualitatively still supplemented kinds of manifestations. First of all, it is about crimes, as "cyber crime"; "Transnational organized crime"; trafficking in persons and bodies of persons; corruption crime; illegal immigration and more. In this context, the most socially dangerous activity today is

terrorism, which became an international character and participation and, unfortunately, are not passed over side and Ukraine [4, p. 9]. How about this aptly remarked V. V. Golina, really fancy criminals are limitless [3, p. 9]. In particular, the data of special criminological studies for one year only human society produces 350-400 million. Only registered crimes. However, their actual number can be 2-3 times higher. Thus, in 1975 has been committed 350 million. Offenses in 2000 this figure reached 500 million. [5, p. 845], and in 2015 - the absolute number of reported crimes has passed the limit of 600 million offenses. [6]. Moreover, over the past 20-75 years, crime in the world per population increased by 3-4 times, and the crime rate of 100 thousand. People in developed countries exceeded 8 thousand. Crimes, and states that developing - 1500 social dangerous acts [2, p. 93]. This ratio is caused by legal, statistical, institutional, socio-economic and other factors. However, as explored Vladimir Vasilevich, economic, social and democratic development does not lead to lower crime rates, and accompanied by the opposite process - namely, its growth [2, p. 93]. At the same time, relatively low crime rate registered in countries with rigid social control: a) the party (North Korea, China); b) police (Russian Federation, Kazakhstan, Belarus); c) religious (Saudi Arabia, Iran); d) clan (the Republic of Chad, Guinea, Colombia) e) other forms of social control (public, industrial, family, etc.) [2, p. 93-94].

Summarizing all criminological data on the global status and trends of crime, a group of scientists made the following important, given the content of its properties in Ukraine conclusions:

1. Crime exists in all countries.
2. Its dominant motivation is similar everywhere (and this: benefit, breach of trust or employment status, envy, national intolerance, religious bigotry, etc.).
3. Its level in the world and the vast majority of countries is steadily increasing.
4. The rate of growth is usually several times higher than the population growth rate.
5. Its structure is dominated by attacks on property, growing stronger attack than a person.
6. The main perpetrator - men, especially the youth age. However, there is also a process feminizatsiyi crime.
7. Economic development is not accompanied by the states, as expected, a reduction in crime.
8. Criminal legal fight against crime in a deep crisis.
9. penal institutions do not correct the prisoners.
10. The death penalty does not deter crime growth [7, c. 444].

Other important trends include some scientists gradual backlog of social control of crime [2, c. 94]. In their view, the causes of this process are as negative aspects (in particular, due to the inefficiency of the fight against crime) and positive moments (due to humanization and democratization of the struggle). This conclusion came researchers, based on the fact that:

- a) crime is the primary character.

Fighting it is a response to society and the state, sometimes late, inadequate, ineffective and netsilespryamovano (as an example, include criminal situation prevailing at present in Ukraine [8].

- b) active and proactive crime [2, c. 94].

It instantly fills it available uncontrolled or poorly controlled society niches constantly finds new ways to commit crimes and is not restricted by any rules or regulations. In particular, the data V.V. Lunyeyev to 2015-2020 year the number of offenders close to the population [5, c. 846]. Thus there is no evidence in favor of the increase in crime terminated [7, c. 445], of the latter as self-destructive feature of society, not only persists, but rather, everywhere in the world tends to increase in absolute terms in both capitalist and socialist countries, and in "mixed" in the political structure of countries (eg, China). Moreover, the increase in crime is accompanied by the destruction of the environment, the collapse of families, child growth bezohlyadnosti, drunkenness, narcotics, the number of suicides, etc.

All these painful changes in society, according to the researchers, reflects the general tendency of mankind to self-destruction, and thus may thus triggered a kind of "program" the completion of its existence [7, c. 445].

In addition to quantitative changes, crime, global dimension and is characterized by qualitative changes. How about this wittily remarked V. V. Golina appearance in its structure of criminal monsters as organized, border, highly professional, crime mercenaries (killer), trafficking

in persons and human organs, illicit drug trafficking, cybercrime, terrorism and its other manifestations no one is surprised [3, c. 9]. This crime crossed national borders and reached the global operational and enough space kontrolyuyemyy governments, becoming the main threat of our time.

Accordingly, the Coordination Centre of states and international organizations in the fight against crime was the United Nations (the UN), within which adopted uniform standards and norms of treatment of prisoners and defines the strategic direction of preventing and combating crime. Scientific research criminologists are reflected in the work of the UN Commission on Crime Prevention and Criminal Justice, held every five years the United Nations Congress same name, which developed global strategy for preventing and combating crime and its individual species (currently held 13 such Congresses) [4, c. 51]. In particular, the first of these, held 22-08-03.09.1955 g. In Geneva, adopted the Standard Rules on the treatment of prisoners, a number of recommendations on relevant items of the agenda (recruitment, training and status of prison staff, correctional institutions open type, prison labor; prevention of juvenile delinquency) and two resolutions on technical assistance in the field of crime prevention and the treatment of offenders and the role of the Congress in this matter [3, c. 14-15].

On the first Congress of the United Nations (August 1960, m. London) was to draw attention to the appearance of the structure of juvenile delinquency new forms of illegal actions (distribution of violent crime, drug and alcohol abuse, etc.). In this context was voiced anxiety about the lack of measures to prevent dangerous trends in juvenile crime and youth.

In addition, the recommendation was supported by the expansion of the practice of short-term imprisonment, the need for narrowing the administration of justice long terms of imprisonment and prisoners in solitary confinement, etc. [3, c. 15-16].

Third Congress (8-18 August 1965, m. Stockholm) reviewed and took decisions on such important criminological problems as crime and social progress; preventing recidivism; probation and other events outside of correctional institutions; community preventive measures; social factors and prevention of crime (the role of the public, family, education, science, work, etc.).

These are important decisions taken at the fourth and fifth Congress (17-26.08.1970 and 1-12.09.1975 of Kiato. Geneva), namely policy in social protection towards development planning; public participation in preventing crime; addition to the Standard Minimum Rules for the Treatment of prisoners; organization of scientific research to Design a policy on social protection; changes in the forms and scale of crime - international and domestic; the role of criminal law, administration of justice and other forms of social control in the prevention of crime "new" role of the police and other law enforcement agencies in view of the situation that is changing; treatment of prisoners and execution Standard Minimum Rules for the Treatment them; economic and social consequences; new challenges for research and planning [3, c. 17-18].

The basis of the decisions of the sixth Congress of the United Nations (25.08.-09.05.1980 p., M. Caracas) were those of them that were related to crime prevention and the treatment of offenders, including the formation of the restraining influence preventive strategies [1, c. 19].

These strategies have found their continuation in the agenda and decisions of the Seventh Congress of the United Nations (28.08-06.09.1985 p., M. Milan) [3, c. 19]. These strategies were identified as follows:

1. Reduction strategy practical possibilities crimes (elimination of determinants of crime).
2. Strategy intervention in crisis situations (assisting (services) unemployed; resocialization, decriminalization of family problems, etc.).
3. Strategy public participation of citizens in the area of crime prevention.
4. Strategy to assist victims of crime.
5. Propaganda of a crime prevention strategy [3, c. 21-23].

On the eighth (August 27-September 7, 1990, c. Havana) and ninth (29.04.-08.05.1995 p., M., Cairo) Congress had adopted important decisions such as: crime prevention and criminal justice; effective national and international action to combat organized crime and terrorism; crime prevention among youth and adolescents (so-called "Al-Riyadski Principles") [3, c. 24].

In the same sense and made decisions tenth UN Congress (10-17.04.2000 p., M. Vienna). In particular, the contents are provided for the following activities: strengthening rule of law and improving the criminal justice system; International cooperation in combating transnational crime: new challenges in the twenty-first century; Effective crime prevention:

keeping pace with the latest developments; Offenders and victims: accountability and fairness in the justice process ("Vienna Declaration on Crime and Justice: Meeting the Challenges of the XXI century") [3, c. 24].

The eleventh (18-25 April 2005, m. Bangkok) and twelfth (12-19.04.2010 p., M. El Salvador) Congress have shown a tendency to sustained expansion of subjects and relevance of issues that they discussed, namely, : the effectiveness of measures to combat transnational organized crime; international cooperation in combating terrorism and other crime activities in the context of the UN Office on Drugs and Crime; Corruption: threats and trends in the XXI century; economic and financial crimes; the challenges of sustainable development; comprehensive strategy to respond to global challenges: crime prevention system and criminal justice and their development in "a changing world"; review the best practices of the UN and other positive experience of treatment of prisoners within the criminal justice system; the connection between drug trafficking and other forms of organized crime; strategies and best practices to prevent the types of overcrowding in correctional institutions, etc. [3, c. 25-26].

So most meaningful and important in view of preventing and combating crime and became the thirteenth United Nations Congress held in April 2015 in Qatar and the basis for decisions which have made the problem of combating international terrorism and transnational organized crime [7].

Conclusion. Assessing the importance and, simultaneously, the objective determination of social acceptance and uniform solutions for all member states in the fight against crime, VV shaves quite reasonably concluded that the importance of the UN Congress is due respect to the possibility of:

- a) creating legal foundations for further fruitful cooperation in this sphere of social activity;
- b) criminological forecasting and planning preventive activities based on research criminal offenses, its determinants in many parts of the world;
- c) analysis of strategies to combat crime and their use in practice of its prevention activities;
- d) for technical, personnel, organizational, managerial, financial and other assistance to States Parties to the UN Congress;
- e) sharing and dissemination of knowledge, experience and best achievements of theoreticians and practitioners in the field of crime prevention. Thus the importance of making the UN Congress should not be seen only at the state level. Their strategies and recommendations can be successfully used for the development of programs and plans crime prevention in any administrative-territorial scale (region, district, city, etc.) [3, p. 26-27].

Examples of this approach include modern China, which today lowest crime in the world, namely, per 100 thousand. Population it is 130-140 crimes 15 times lower discounted crime in Russia and 65-79 times - than in the US or the UK [7, p. 447].

At the same time, despite the generally low crime rate in Japan, which is due, primarily, the rule of traditional and moral values in recent years, the country is also facing a crisis and permanently "attached" to the world criminal tendencies [7, p. 447].

REFERENCES:

1. Krymynologyya: Per. s nem. / Pod obshh. red. y s predysl. L.O. Yvanova. – M.: Yzdatelskaya grupa «Progress» – «Unyvers», 1994. – 504 s.
2. Kryminologiya: Navchalnyj posibnyk / O.M. Dzhuzha, V.V. Vasylevych, O.G. Kolb ta in.; za zag. red. d.yu.n., prof. O.M. Dzhuzhy`. – K.: Atika, 2009. – 312 s.
3. Kongresi OON po preduprezhdeny`yu prestupnosti y ugolovnomu pravosudyyu: [cb. matery`alov]: v 3 Kn. / V.V. Golyina, M.G. Kolodyazhnij, pod obshh. red. V.V. Golyini. – X.: Pravo, 2013. – Kn. 1. – 2013. – 188 s.
4. Kryminologiya: pidruchny`k / V.V. Golina, B.M. Golovkin, M.Yu. Valujaska ta in.; za red. V.V. Golinyta ni.; za red. V.V. Goliny` ta B.M. Golovkina. – X.: Pravo, 2014. – 440 s.
5. Luneev V.V. Perestupnost XXI veka: myrovie, regyonalnie y rossyjskye tendencyy / V.V. Luneev. – 2-yzd. pererob. y dop. – M.: VoltersKluyer, 2005. – 895 s.
6. Suchasnyj stan ta tendenciyi zlochy`nnosti u sviti // <http://studopedia.org/6-115577.html>.

7. Kryminologiya: Zagalna chastyna. Albom sxemy / Avtory-uporyad.: S.F. Denysov, T.A. Denysova, S.G. Kulyk, O.S. Sheremet. – Chernegiv: PAT «PVK «Desna», 2015. – 658 s.

8. Kulyk O.G. Suchasna kryminalna sytuaciya v Ukrayini: tendenciyi i prognoz // <http://www.nbu.gov.ua>.